

Sygn. akt: I 1 C 445/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko Z. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Z. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 512 zł (pięćset dwanaście złotych) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie od dnia 3.2.2015r. do dnia zapłaty ;

II zasądzoną w p-ctwie I kwotę rozkłada na 5 rat : 4 po 100 zł i 5-ą w wysokości 112 zł, płatnych do 15-go dnia każdego miesiąca poczynając od uprawomocnienia się wyroku , z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat;

III nie obciąża pozwanego Z. K. kosztami procesu;

UZASADNIENIE

Powód , B. Spółka zoo z siedzibą w S. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego ,Z. K., kwoty 512 złotych oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 2 października 2014 roku, zawarł z pozwanym Z. K. umowę pożyczki nr 8664c90b961, na podstawie której udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 400 zł , pozwany natomiast zobowiązał się do zapłaty kwoty 400 zł pożyczki oraz 112 zł prowizji do dnia 2.2.2015r. W związku z tym, że pozwany nie dokonał spłaty pożyczki w terminie ,powód podjął działania zmierzające do wypowiedzenia umowy i wyegzekwowania zaległej należności.

(pozew, k. 2-4v)

Nakazem zapłaty z dnia 6 września 2017r Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie I1 Nc 3647/17 nakazał pozwanemu zapłatę dochodzonej pozwem kwoty w całości wraz z kosztami postępowania.

(nakaz zapłaty, k.28)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany Z. K. , domagała się oddalenia powództwa , zaprzeczając, aby były próby polubownego zakończenia sprawy. Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów w sprawie

(sprzeciw, k. 34-35v)

W ustosunkowaniu się do sprzeciwu, powód wniósł o zasądzenie zgodnie z żądaniem pozwu, załączając dowody doręczenia pozwanemu korespondencji

(pismo powoda ,k. 41-42)

Na rozprawie w dniu 4.4.2018r pozwany przyznał fakt zawarcia umowy pożyczki oraz braku spłaty w terminie wraz z prowizją w wysokości 112 zł, wniósł o rozłożenie na raty ze względu na trudną sytuację finansową

(protokół rozprawy, k. 49-50- na nośniku)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2.10.2014r pomiędzy Z. K. i B. Spółką zoo w S., zawarta została umowa pożyczki na kwotę 400 zł na czas określony z obowiązkiem do dnia 2.2.2015r wraz z prowizją 112 zł i odsetkami umownymi w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie w przypadku opóźnienia w spłacie .

Zgodnie z zapisem § 12 umowy w przypadku dokonania spłaty w terminie, wierzyciel-powód zalicza wpłaconą kwotę najpierw na spłatę opłat, odsetek, następnie na poczet prowizji i potem kapitału pożyczki.

Za opóźnienie w spłacie należnej kwoty naliczane są odsetki za opóźnieni w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. W przypadku zalegania ze spłatą pożyczki , pożyczkodawca ma prawo naliczyć opłatę upominawcza w wysokości wynikającej z tabeli opłat i prowizji / par 14 umowy/ .

Za rejestrację opłata wynosi 0,1 zł, prowizja od wypłaty środków wynosi 112 zł .

Nadto, za każde pisemne upomnienie – 30 zł

niesporne, a nadto: umowa pożyczki – k. 15-17, regulamin, k. 11-13v, załącznik nr 2 do umowy pożyczki, -tabela opłat i prowizji –k. 18, formularz rejestracyjny, k. 10, wpłata 1 grosza, k. 14

W dniu 3.1.2015r pożyczkodawca wypłacił Z. K. 400 zł.

niesporne, a nadto: potwierdzenie wpłaty, k.22,

Wobec niewywiązania się przez pożyczkobiorcę z umowy pożyczkodawca mógł rozpocząć dochodzenie całości zaległego zadłużenia i naliczanie odsetek za przeterminowane zadłużenie wg zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP.,

niesporne, a nadto: umowa pożyczki – k. 15-17, regulamin, k. 11-13v, załącznik nr 2 do umowy pożyczki, -tabela opłat i prowizji –k. 18, formularz rejestracyjny, k. 10, wpłata 1 grosza, k. 14

W dniu 6.2.2015r wezwano Z. K. do zapłaty kwoty 527, 67 zł.

Wobec Z. K. naliczono następujące odsetki maksymalne w kwocie 0,67 zł.

Wobec Z. K. naliczono następujące opłaty i prowizje:

Za monit – 15 zł.

Łącznie jest to kwota 527, 67 zł , z czego 512 zł objęto żądaniem pozwu.

dowód: wezwanie do zapłaty k. 23

Jedynym źródłem jego dochodu jest emerytura żony w wysokości 1 760 złotych netto i że prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wraz z żoną, Jego dochód z tytułu emerytury wynosi łącznie około 4280 złotych miesięcznie.

Pozwany wraz z żoną spłacają kredyt zaciągnięty we frankach szwajcarskich, z którego sfinansowali kupno domu, zaś miesięczna rata tego kredytu wynosi około 3 000 złotych. Oprócz wskazanego wyżej kredytu posiadają zadłużenie z tytułu innych kredytów – Z. K. spłaca jednocześnie trzy kredyty na kwoty rat miesięcznych łącznie ok. 2500,00 złotych, żona zaś posiada także zadłużenie na kartach kredytowych, w kredytach i pożyczkach. Aktualnie przeciwko żonie toczy się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego w sprawie o sygn. akt KM 339/16, w związku z czym emerytura pozwanej jest częściowo zajęta przez komornika – rata potrąceń wynosi 529,33 złotych.

dowód: protokół sprawy I 1 C 927/16, k. 53-54, I 1 C 1495/16, k. 55-57

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia powyższego stanu faktycznego Sąd dokonał na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Stan faktyczny niniejszej sprawy był w zasadzie niesporny; początkowo spór między stronami sprowadzał się do ustalenia, czy, po wniesieniu pozwu, powodowi przysługiwało roszczenie w żądanej ostatecznie wysokości, pozwany ostatecznie przyznał fakty wskazane w pozwie i uznał argumentację przedstawioną przez powoda, powoływał się jednakże na trudną sytuację materialną, w jakiej się znalazł wraz z żoną. Pozwany wniósł o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, powód wyraził sprzeciw.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż roszczenie powoda znajduje swoje normatywne podstawy w treści przepisu art. 720 k.c.: „przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi.

Należy wskazać, że w niniejszej sprawie w pozwie mowa o pożyczce w kwocie 400 zł i zobowiązaniu pozwanego, aby oddać łączną kwotę 512 zł.

Brak wymaganej spłaty w terminie stanowił podstawę rozpoczęcia dochodzenia całości zaległego zadłużenia oraz naliczania opłat windykacyjnych i odsetek umownych za obsługę nieterminowej płatności, zgodnie z umową (§ 7,9).

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował zarówno tego, że zawarł umowę pożyczki, jak też tego, iż w związku z trudną sytuacją finansową, spłata zadłużenia nie nastąpiła w wysokości wynikającej z umowy.

Odnosząc się zaś do podnoszonych przez pozwanego zarzutów, wskazać należy, iż, w ocenie Sądu, zarzuty te nie zostały zasadnie podniesione, albowiem potem pozwany przyznał, że wziął pożyczkę w kwocie 400 zł i jej nie spłacił ze względu na trudności finansowe.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę treść art. 229 kpc – Nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości, pozwany jest dłużnikiem powoda na kwotę 512 zł.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 720 kc Sąd zasądził od pozwanego Z. K. na rzecz powoda B. Spółki zoo z siedzibą w S. kwotę 512 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie od dnia 3.2.2015r do dnia zapłaty, czemu dał wyraz w punkcie I wyroku.

Pozwany w sprzeciwie wskazał, iż z uwagi na trudną sytuację materialną nie jest w stanie spłacić całego zadłużenia jednorazowo, jedynie w ratach.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione; jednakże przy równoczesnym wzięciu pod uwagę sytuacji finansowej i interesów wierzyciela. Z uwagi bowiem na fakt, że rozłożenie na raty zasądanego świadczenia wiąże się z określoną zmianą wysokości zobowiązania (zmniejsza je w zakresie odsetkowym), rozważając zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c. nie można kierować się jedynie sytuacją materialną dłużnika, ale należy brać pod uwagę także interes wierzyciela, bowiem rozłożenie na raty należności powoduje, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 Sędziów z dnia 22 września 1970 roku, sygn. akt III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61). Przy czym jednolicie przyjmuje się w orzecznictwie, że rozłożenie na raty może mieć miejsce tylko wtedy, gdy w sprawie zostanie wykazane, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponować środkami dla wykonania tak zmodyfikowanego obowiązku.

Pozwany wskazał, iż jedynym źródłem dochodu jest emerytura żony w wysokości 1 760 złotych netto i że prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wraz z żoną. Jego dochód z tytułu emerytury wynosi łącznie około 4280 złotych miesięcznie. Pozwany wskazał również, iż wraz z żoną spłacają kredyt zaciągnięty we frankach szwajcarskich, z którego sfinansowali kupno domu, zaś miesięczna rata tego kredytu wynosi około 3 000 złotych. Oprócz wskazanego wyżej kredytu posiadają zadłużenie z tytułu innych kredytów – pozwany spłaca jednocześnie trzy kredyty na kwoty rat miesięcznych łącznie ok. 2500,00 złotych, żona zaś posiada także zadłużenie na kartach kredytowych, w kredytach i pożyczkach. Aktualnie przeciwko żonie toczy się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego w sprawie o sygn. akt KM 339/16, w związku z czym emerytura pozwanej jest częściowo zajęta przez komornika – rata potrąceń wynosi 529,33 złotych.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wniosek pozwanego o rozłożenie zasądanego świadczenia na raty zasługiwał na uwzględnienie. Z uwagi na dochody osiąmane przez prowadzących wspólne gospodarstwo domowe, mające charakter dochodów przeciętnych (wspólnie ponad 6 000 złotych), przy uwzględnieniu obciążenia ratami kredytów, można przyjąć, iż zachodzą owe szczególne okoliczności, o jakich mowa w treści art. 320 k.p.c., mając na uwadze interes wierzyciela, jak również i okoliczność, iż pozwana dotychczas regulowała zadłużenia w ratach.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc. W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, stąd też Sąd nie obciążył pozwanego Z. K. na rzecz powoda kwotą 317 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, z tych samych powodów, co rozłożył zasądaną kwotę na raty. Na koszty procesu w tej sprawie składa się: kwota 30 złotych tytułem opłaty sądowej, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej oraz kwota 270 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.